

КОНЦЕПТУАЛЬНА МОДЕЛЬ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ПОЛІЦЕНТРИЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

© 2017 ГОЛВАЗІН О. М.

УДК 332.021(477)

Голвазін О. М. Концептуальна модель державної політики поліцентричного розвитку України

Метою статті є розробка концептуальної моделі державної політики поліцентричного розвитку України. Розглянуто нормативно-правову базу державної регіональної політики в Україні. Визначено основні протиріччя соціально-економічного розвитку України. Запропоновано концептуальну модель поліцентричного територіального розвитку України, що побудована з урахуванням нерівномірності економічного територіального розвитку. Зміст моделі полягає в забезпеченні доступності публічних послуг відповідної якості для фізичних та юридичних осіб по всій території країни шляхом створення відповідних інфраструктурних мереж, запровадження стандартизації цих послуг, здійснення децентралізації їх надання. На основі моделі визначено перелік пріоритетних напрямів державної політики поліцентричного розвитку в Україні.

Ключові слова: поліцентричність, територіальний розвиток, модель, державна регіональна політика.

Рис.: 1. **Бібл.:** 8.

Голвазін Олег Миколайович – аспірант Державного науково-дослідного інституту інформатизації та моделювання економіки (бульв. Дружби Народів, 38, Київ, 01014, Україна)

E-mail: golvazin@gmail.com

УДК 332.021(477)

Голвазін О. М. Концептуальная модель государственной политики полицентрического развития Украины

Целью статьи является разработка концептуальной модели государственной политики полицентрического развития Украины. Рассмотрена нормативно-правовая база государственной региональной политики Украины. Определены основные противоречия социально-экономического развития Украины. Предложена концептуальная модель полицентрического территориального развития Украины, которая построена с учетом неравномерности экономического территориального развития. Содержание модели состоит в обеспечении доступности публичных услуг соответствующего качества для физических и юридических лиц по всей территории страны путём создания соответствующих инфраструктурных сетей, введения стандартизации этих услуг, осуществления децентрализации их оказания. На основании модели определён список приоритетных направлений государственной политики полицентрического развития в Украине.

Ключевые слова: полицентричность, территориальное развитие, модель, государственная региональная политика.

Рис.: 1. **Библ.:** 8.

Голвазін Олег Николаевич – аспірант Государственного научно-исследовательского института информатизации и моделирования экономики (бульв. Дружбы Народов, 38, Киев, 01014, Украина)

E-mail: golvazin@gmail.com

UDC 332.021(477)

Golvazin O. M. The Conceptual Model of the State policy of the Polycentric Development of Ukraine

The article is aimed at developing a conceptual model of the State policy of the polycentric development of Ukraine. The normative-legal base of the State regional policy of Ukraine was considered. The basic contradictions of the social-economic development of Ukraine have been defined. A conceptual model of the polycentric territorial development of Ukraine, built with regard to unevenness of the economic territorial development, has been proposed. The content of the model is ensuring the availability of public services of appropriate quality for individuals and legal entities throughout the country through the establishment of appropriate infrastructure networks, introduction of standardization of these services, implementing decentralization of their provision. On the basis of the model, a list of priority directions of the State policy of the polycentric development in Ukraine has been defined.

Keywords: polycentricity, territorial development, model, State regional policy.

Fig.: 1. **Bibl.:** 8.

Golvazin Oleg M. – Postgraduate Student of the State Scientific Research Institute for Informatization and Modeling Economy (38 Druzhby Narodiv Blvd, Kyiv, 01014, Ukraine)

E-mail: golvazin@gmail.com

Сучасний соціально-економічний розвиток України має виражений моноцентричний характер. Найбільш очевидним проявом цієї тенденції є стійке зростання питомої ваги валового регіонального продукту м. Києва у загальноукраїнському обсязі. Столиця України є лідером у більшості сфер економічної діяльності, основним центром міграційних і транспортних потоків. З урахуванням зростаючої територіальної нерівності в доступі до базових послуг в Україні підвищується ймовірність «токсичного моноцентризму»: надмірної концентрації населення та економічної діяльності у столиці при одночасному погіршенні якості життя решти територій. Зазначені процеси обумовлюють необхідність формування державної політики поліцентричного розвитку України.

Питання державної політики територіального розвитку, зокрема сприяння поліцентричному територіаль-

ному розвитку, є предметом дослідження вітчизняних і зарубіжних учених, зокрема З. Варналія, К. Мезенцева, С. Романюка, Е. Мейерса, М. Стопера та ін.

Метою статті є розробка концептуальної моделі державної політики поліцентричного розвитку України.

Формування державної політики поліцентричного розвитку України має відбуватися в рамках комплексної державної політики регіонального розвитку. На сьогоднішній день в Україні формування та реалізація державної регіональної політики здійснюється на єдиній інституційній основі із використанням широкого переліку засобів підтримки територіального розвитку. Ключовими нормативно-правовими документами, що визначають основні засади і напрями державної регіональної політики в Україні, наразі є Закон України «Про засади державної регіональної політики» від 05.02.2015 р. [1], Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів»

від 08.09.2005 р. [2], Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 року, затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385 [3]. Крім того, безпосередньо дотичним до питань територіального розвитку є законодавство з питань децентралізації, об'єднання та співробітництва територіальних громад, зокрема Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» від 05.02.2015 р. [4] та Закон України «Про співробітництво територіальних громад» від 17.06.2014 р. [5].

Водночас аналіз заходів, що здійснюються в рамках зазначених сфер політики, свідчить про їх неодноразовий вплив на територіальний розвиток. Зокрема, відзначимо такі протиріччя соціально-економічного розвитку України:

- ✦ зростання територіальних диспропорцій внаслідок нерівномірного територіального ефекту деяких заходів у рамках фінансової децентралізації (зокрема, введення акцизного податку на роздрібний продаж підакцизних товарів) [6];
- ✦ прискорення темпів змін соціально-економічного середовища не супроводжується пріоритетною підтримкою гнучких форм територіальної інтеграції (співробітництва територіальних громад);
- ✦ в умовах зростання диспропорцій у якості життя досі не завершено формування системи державних соціальних стандартів та нормативів, на основі яких має здійснюватися вирівнювання умов доступу до базових публічних і ринкових послуг.

Наявність вищезазначених протиріч свідчить про брак системності, координованості та інтегрованості у формуванні та реалізації державної регіональної політики України, переважання заходів реактивного та перерозподільного характеру (таких як виконання ремонтних проектів локального значення) над проактивними підходами, спрямованими на підвищення ендогенної спроможності територій до розвитку.

Відсутність змін у поточному характері політики призведе до посилення моноцентричних тенденцій та зростання небажаних територіальних диспропорцій в умовах життя, що, з одного боку, обмежуватиме потенціал для економічного зростання країни через неефективне використання людського капіталу внаслідок міграції до великих міст у пошуках прийнятних умов життя, а з іншого – загрожуватиме транспортним перевантаженням, екологічними та соціальними проблемами для м. Києва.

Для запобігання вказаному негативному сценарію, з урахуванням досвіду розвинених країн у формуванні та реалізації державної політики територіального розвитку, пропонується концептуальна модель поліцентричного територіального розвитку України (рис. 1). Ключові елементи цієї моделі включають:

- ✦ *об'єкт державного впливу*: умови територіального розвитку;
- ✦ *напрями впливу*: економічний, соціальний, екологічний, культурний та інші аспекти територіального розвитку;

- ✦ *взаємопов'язані цілі*: вирівнювання якості життя населення, доступу до базових послуг, підвищення рівня інфраструктурної пов'язаності міст між собою та із периферійними територіями, створення умов для формування і розвитку осередків економічного зростання на агломераційній основі, формування поліцентричного територіального розвитку України.

Вплив політики на поліцентричний розвиток відбувається через поєднання територіально-нейтрального і територіально-спрямованого підходів до регіональної політики. Таке поєднання включає не тільки спільне використання універсальних і специфічних, націлених на конкретні території інструментів, а насамперед у їхній координації та узгодженості між собою – інакше кажучи, у забезпеченні інтегрованого впливу державної політики на територіальний розвиток.

Інтегрований вплив на територіальний розвиток полягає передусім у єднанні території України та її регіонів з точки зору умов життя населення, доступності та якості надання базових благ, зокрема освітніх, медичних, житлово-комунальних, адміністративних послуг, транспорту та зв'язку тощо – тобто поліцентричний розвиток в аспекті просторової інтеграції. Таке єднання може розглядатися одночасно як необхідна умова і як підґрунтя для поліцентричного розвитку в його вузькому розумінні: адже нерівність в умовах життя стимулює відтік населення за межі відсталіх територій і є перешкодою для стійкого зростання. Водночас в умовах територіальної економічної концентрації інтегроване середовище формує можливості для підвищення мобільності людських ресурсів, полегшення міграції з метою самореалізації до осередків агломераційного зростання.

Разом із тим, вплив політики також стосується функціонального аспекту поліцентричності: підвищення рівня інфраструктурної пов'язаності, сприяння функціональній спеціалізації міст і районів. Цей напрям впливу, як і попередній, відіграє значну роль у забезпеченні територіального єднання через сполучення територій між собою та розширення зони дії агломераційних екстерналій; водночас він також сприяє територіальному розвитку через використання мережевих екстерналій.

Відзначимо, що в запропонованій вище моделі морфологічний аспект поліцентричного розвитку на національному рівні розглядається як такий, що переважно не піддається прямому впливу політики, оскільки характер мережі розселення та розподілу економічної діяльності між містами детерміновані великою кількістю чинників та, як правило, змінюються протягом тривалого періоду часу. Проте в довгостроковому вимірі він може піддаватися впливу політики через системні дії з формування та підтримки міграційної привабливості міст. Утім, оцінювання такого впливу потребуватиме ґрунтовних досліджень на основі методів економічного моделювання з охопленням тривалого періоду часу.

На основі запропонованої моделі доцільно визначити ключові напрями формування інтегрованої політики поліцентричного територіального розвитку:

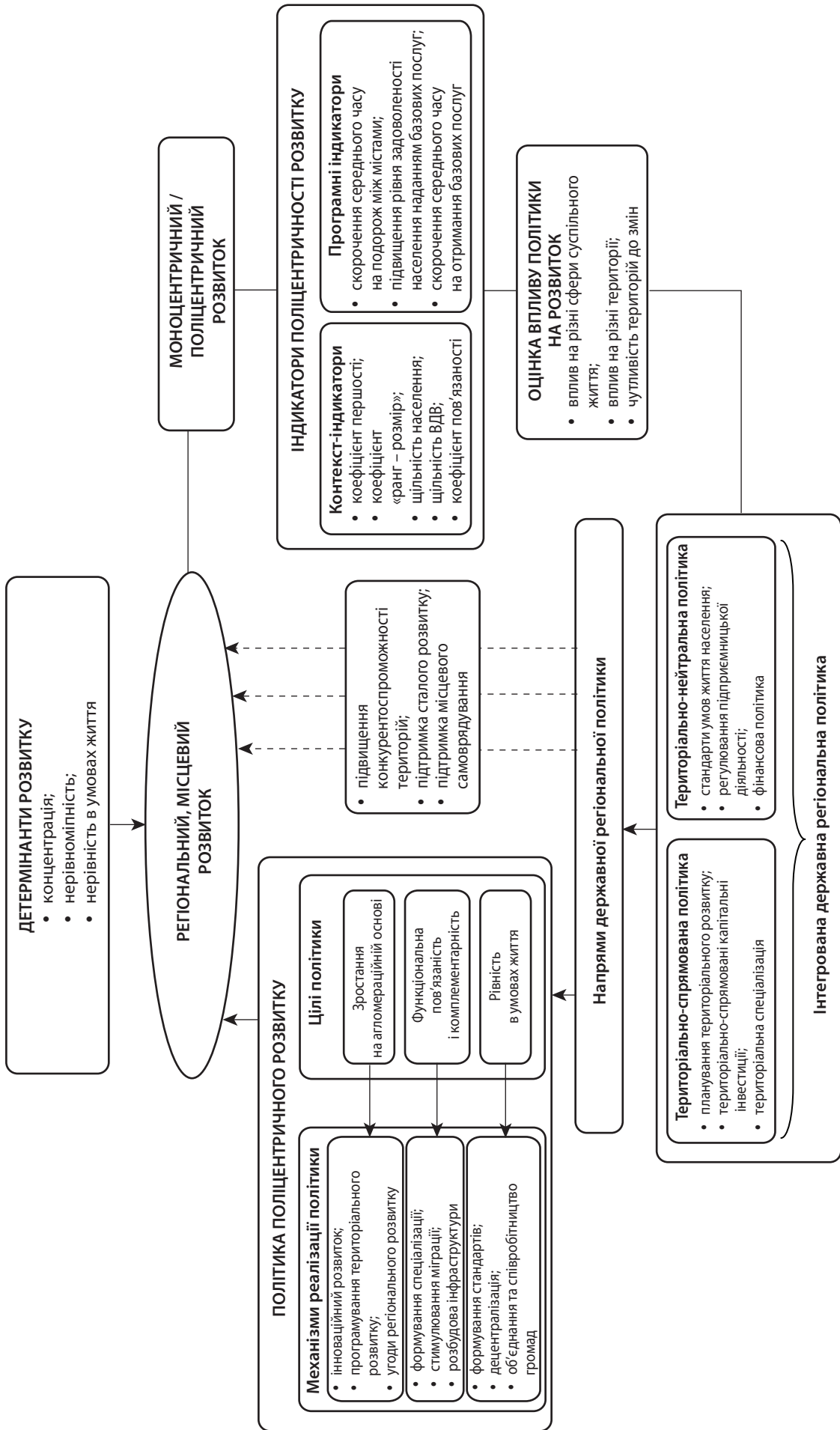

Рис. 1. Модель державної політики поліцентричного територіального розвитку

Джерело: авторська розробка.

1. Формування та реалізація цілісної державної політики у сфері територіальної інтеграції.

Мета – «територіальна соціально-економічна інтеграція і просторовий розвиток» – визначена як ключовий пріоритет чинної Державної стратегії регіонального розвитку [3], проте фактично діяльність за цим напрямом не має комплексного характеру.

Серед більш конкретних завдань за цим напрямом доцільно відзначити:

- ✦ створення цілісної системи державних стандартів доступу до послуг, що визначатимуть не лише обсяги забезпечення відповідною інфраструктурою, але також фактичну доступність та якість надання послуг; гарантування повсюдності виконання цих стандартів.
- ✦ посилення інфраструктурного зв'язку між містами, прилеглими та периферійними територіями з метою посилення ролі міст як соціально-економічних центрів, зокрема завдяки розширенню можливостей для маятникової міграції. Підвищення рівня забезпечення широкосмуговим доступом до мережі Інтернет, насамперед у віддалених населених пунктах; сприяння розвитку системи надання електронних публічних послуг;
- ✦ ретельний моніторинг стану надання базових публічних послуг у громадах України, визначення територій, де рівень доступу до послуг не відповідає державним стандартам і нормативам;
- ✦ стимулювання міжмуниципального та міжрегіонального співробітництва, заохочення застосування моделей співробітництва на довгостроковій основі, що забезпечують економію на масштабі щодо надання публічних послуг (створення спільного комунального підприємства з надання публічних послуг, створення спільного органу управління тощо);
- ✦ законодавче унормування можливості ініціювання державою та іншими акторами територіального розвитку співробітництва із територіальними громадами; формування основи для реалізації практик багаторівневого врядування через укладання багатосторонніх угод про співробітництво.

2. Підвищення спроможності до розвитку територіальних громад у рамках реформи децентралізації.

Наразі реформа децентралізації включена до переліку пріоритетів Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» та Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 р. [3; 7]. Наявні результати за 2015–2016 рр. можна охарактеризувати як неоднозначні. З одного боку, проведена реформа міжбюджетних відносин забезпечує вищий рівень самостійності місцевих бюджетів та більш ефективне використання коштів у рамках нової системи міжбюджетних трансфертів. Водночас фактичні показники за 2015–2016 рр. засвідчили тенденцію до зростання диспропорцій у доходах між територіальними громадами [6].

Реалізація політики у цій сфері має бути спрямована на вирішення таких завдань:

- ✦ усунення бар'єрів для об'єднання територіальних громад, зокрема проведення інформаційної та роз'яснювальної роботи щодо переваг і перспектив об'єднання територіальних громад; забезпечення контролю із урахуванням положень Методики формування спроможних територіальних громад під час їхнього об'єднання;
- ✦ підвищення кваліфікації посадових осіб органів місцевого самоврядування, запровадження прозорих механізмів добору кадрів, оскільки в умовах децентралізації зростає рівень відповідальності за прийняття рішень на місцевому рівні, відповідно, вимоги до компетентності службовців та посадових осіб також мають підвищуватися;
- ✦ запровадження механізмів гнучкої децентралізації, що дозволятимуть вчасно адаптуватися до швидких змін соціально-економічного середовища. Такі механізми можуть включати різноманітні види співробітництва територіальних громад, у тому числі створення установ додаткового рівня управління; розподіл повноважень між рівними рівнями влади на договірній основі; асиметричну децентралізацію, зосередження повноважень у містах;
- ✦ розробка механізмів визначення спільних інтересів територіальних громад на районному та регіональному рівнях. Хоча згідно з Конституцією України та Законом України «Про місцеве самоврядування» районні та обласні ради мають представляти спільні інтереси територіальних громад, формалізовані механізми ідентифікації вказаних інтересів наразі в Україні відсутні.

3. Формування поліцентричної мережі міст України.

Територіальна економічна концентрація та урбанізація є невід'ємними складовими процесів соціально-економічного розвитку. Неминучим є зосередження населення та економічної діяльності в містах, насамперед у м. Києві та обласних центрах; проте цілеспрямовані дії державної регіональної політики щодо адаптації територій до умов економічної концентрації дозволяють мінімізувати вплив негативних агломераційних екстерналій у найбільших містах і забезпечити розвиток інших осередків агломераційного зростання. Основні завдання за цим напрямом включають:

- ✦ приведення наявних територіально-спрямованих інструментів державної регіональної політики у відповідність до тенденцій соціально-економічного розвитку. Здійснення чіткого розмежування між інструментами, що спрямовані на підтримку у сфері надання послуг – тобто компенсацію низького рівня спроможності території до утримання соціальної інфраструктури, та інструментами розвитку, метою яких є мобілізація ендогенного розвитку території, сприяння її спеціалізації;
- ✦ сприяння тематичній концентрації коштів Державного фонду регіонального розвитку та інших джерел фінансового забезпечення Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 р.;

- ✦ формування на загальнонаціональному рівні умов для підвищення інтенсивності міграції населення – зокрема гарантування рівного доступу до освітніх, медичних, адміністративних та інших послуг незалежно від місця реєстрації особи.

4. Формування інтегрованої державної політики поліцентричного територіального розвитку.

Територіальний розвиток відбувається не лише під впливом ринкових сил – велику роль відіграють рішення та дії органів державної влади та місцевого самоврядування. Забезпечення синергії впливу різних сфер державної політики на територіальний розвиток є не менш важливою складовою державної регіональної політики, ніж здійснення заходів безпосередньо територіально-спрямованого характеру.

Розбудова сучасної державної регіональної політики України як політики інтегрованого впливу на територіальний розвиток передбачає здійснення заходів у таких напрямках:

- ✦ удосконалення системи стратегічного планування регіонального розвитку України.

По-перше, пріоритети стратегій мають відповідати наявним тенденціям соціально-економічного розвитку відповідної території, що, своєю чергою, обумовлює необхідність їхньої вчасної актуалізації в разі суттєвого відхилення реального стану зовнішнього середовища від прогнозованого. По-друге, необхідне забезпечення ретельного узгодження пріоритетів та цілей стратегій регіонального розвитку, що має низхідний характер: від Стратегії розвитку України до Державної стратегії регіонального розвитку, регіональних стратегій розвитку, стратегій розвитку міст, районів, територіальних громад. Відповідно, також повинні бути узгоджені програмні індикатори за цими стратегіями; періодичні звіти з реалізації стратегій та відповідних планів заходів мають відображати ступінь досягнення намічених цілей за кожним з індикаторів;

- ✦ законодавче унормування процедури оцінювання територіального впливу нормативно-правових актів, що мають прямий або опосередкований асиметричний територіальний вплив.

Надання центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної регіональної політики, повноважень щодо здійснення вказаного оцінювання для нормативно-правових актів, які розробляються центральними органами виконавчої влади;

- ✦ формування системи гнучкої регіональної політики відповідно до принципів стратегічної динамічності: стратегічної чутливості, рухливості ресурсів та колективних зобов'язань [8].

Основними засобами забезпечення стратегічної чутливості є широкий діалог між різними акторами політики (держава, наукові інститути, бізнес, громадські організації тощо) та використання різноманітних моделей та видів аналізу для якомога повнішого сприйняття контексту. Рухливість ресурсів досягається через можливість динамічного перерозподілу бюджетних коштів та різні варіанти інтеграції централь-

них органів виконавчої влади (спільна інфраструктура підтримки, пул людських ресурсів тощо). Колективні зобов'язання передбачають насамперед високий рівень довіри та усвідомлення спільності цілей представниками різних органів влади.

ВИСНОВКИ

В умовах територіальної економічної концентрації та посилення соціально-економічної нерівності підтримка поліцентричного розвитку стає важливим завданням для державної політики. Хоча державна регіональна політика в Україні на сьогоднішній день має цілісне інституційне забезпечення та широкий інструментарій, низка її заходів усе ще не відповідає існуючим тенденціям соціально-економічного розвитку територій.

З метою сприяння більш поліцентричному та просторово інтегрованому розвитку України розроблено концептуальну модель державної політики поліцентричного розвитку України, яка побудована з урахуванням нерівномірності економічного територіального розвитку та передбачає забезпечення доступності публічних послуг відповідної якості для фізичних та юридичних осіб по всій території країни шляхом створення відповідних інфраструктурних мереж, запровадження стандартизації цих послуг, здійснення децентралізації їх надання. На основі зазначеної моделі визначено перелік пріоритетних напрямів державної політики поліцентричного розвитку в Україні. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про засади державної регіональної політики» від 05.02.2015 р. № 156-VIII. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/156-19>
2. Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів» від 08.09.2005 р. № 2850-IV. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2850-15>
3. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року» від 06.08.2014 р. № 385. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-p>
4. Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» від 05.02.2015 р. № 157-VIII. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/157-19>
5. Закон України «Про співробітництво територіальних громад» від 17.06.2014 р. № 1508-VII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1508-18>
6. Голвазін О. М. Вплив фінансової децентралізації на територіальний розвиток України в умовах економічної концентрації. *Ефективна економіка*. 2016. № 6. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3801>
7. Указ Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>
8. Doz, Y., Kosonen, M. Governments for the Future: Building the Strategic and Agile State. Helsinki: Sitra Studies, 2014. URL: <https://media.sitra.fi/2017/02/23222725/Selvityksia80.pdf>

Науковий керівник – Романюк С. А., доктор економічних наук, доцент, директор Інституту «Вища школа державного управління Національної академії державного управління при Президенті України

REFERENCES

Doz, Y., and Kosonen, M. "Governments for the Future: Building the Strategic and Agile State". <https://media.sitra.fi/2017/02/23222725/Selvityksia80.pdf>

Holvazin, O. M. "Vplyv finansovoi detsentralizatsii na terytorialnyi rozvytok Ukrainy v umovakh ekonomichnoi kontsentratsii" [Influence of financial decentralization on territorial development of Ukraine in conditions of economic concentration]. *Efektivna ekonomika*. 2016. <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3801>

[Legal Act of Ukraine] (2005). <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2850-15>

[Legal Act of Ukraine] (2014). <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1508-18>

[Legal Act of Ukraine] (2014). <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-n>

[Legal Act of Ukraine] (2015). <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/157-19>

[Legal Act of Ukraine] (2015). <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>

[Legal Act of Ukraine] (2015). <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/156-19>

UDC 338.5:338.1

THE PRICING STRATEGIES AND THE DOMINANT TECHNOLOGY MODES

©2017 KRAMARENKO A. O.

UDC 338.5:338.1

Kramarenko A. O. The Pricing Strategies and the Dominant Technology Modes

The article is aimed at defining the basic approaches to pricing that correspond to the modern technological mode, as well as the prospects of substituting them with new strategies in the process of evolution of technology and socio-economic development. The technological evolution within the terms of cyclic substitution of the dominant technological ways together with periodicity of domination of the single pricing strategies have been considered. It was identified that in the process of transition to the sixth technological mode, the core of which is the high-tech and the science-driven types of economic activity, the strategies of premium pricing are at the forefront, due to their significant profitability in conditions of the fast updating of assortment of products and the particular characteristics of products and services. It has been substantiated that the dominance of premium pricing creates an inflationary effect, especially in the terms of innovative economic activities, which are potentially the basis for active implementation of technologies of the new mode.

Keywords: premium pricing, key technology of the mode, marketing innovations.

Bibl.: 9.

Kramarenko Anna O. – PhD (Economics), Senior Lecturer of the Department of Management and Administration, Scientific-Educational Institute «Karazin Business School» of V. N. Karazin Kharkiv National University (1 Myronosytska Str., Kharkiv, 61002, Ukraine)

E-mail: a.o.kramarenko@karazin.ua

УДК 338.5:338.1

Крамаренко А. О. Стратегії ціноутворення та домінуючі технологічні уклади

Метою статті є визначення основних підходів до ціноутворення, які відповідають сучасному технологічному укладу, а також перспективи заміщення їх новими стратегіями в процесі еволюції технологій та соціально-економічного розвитку. Розглянуто технологічну еволюцію в межах циклічного заміщення домінуючих технологічних укладів та періодичність домінування окремих стратегій ціноутворення. Виявлено, що в процесі переходу до шостого технологічного укладу, ядро якого складають високотехнологічні та наукоємні види господарської діяльності, на перший план виходять стратегії преміального ціноутворення, що обумовлене їх значною рентабельністю в умовах швидкого оновлення асортименту продукції та окремих характеристик продуктів та послуг. Обґрунтовано, що домінування преміального ціноутворення створює інфляційний ефект, особливо в межах інноваційних видів економічної діяльності, які потенційно є основою для активного впровадження технологій нового укладу.

Ключові слова: преміальне ціноутворення, ключові технології укладу, маркетингові інновації.

Бібл.: 9.

Крамаренко Анна Олександрівна – кандидат економічних наук, старший викладач кафедри управління та адміністрування, Навчально-науковий інститут «Каразінська школа бізнесу» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна (вул. Мируносицька, 1, Харків, 61002, Україна)

E-mail: a.o.kramarenko@karazin.ua

УДК 338.5:338.1

Крамаренко А. А. Стратегии ценообразования и доминирующие технологические уклады

Целью статьи является определение основных подходов к ценообразованию, которые соответствуют современному технологическому укладу, а также перспектив замещения их новыми стратегиями в процессе эволюции технологий и социально-экономического развития. Рассмотрена технологическая эволюция в рамках циклического замещения доминирующих технологических укладов и периодичность доминирования отдельных стратегий ценообразования. Выявлено, что в процессе перехода к шестому технологическому укладу, ядро которого составляют высокотехнологичные и наукоемкие виды хозяйственной деятельности, на первый план выходят стратегии премиального ценообразования, что обусловлено их значительной рентабельностью в условиях быстрого обновления ассортимента продукции и отдельных характеристик продуктов и услуг. Обосновано, что доминирование премиального ценообразования создает инфляционный эффект, особенно в рамках инновационных видов экономической деятельности, которые потенциально являются базой для активного внедрения технологий нового уклада.

Ключевые слова: премиальное ценообразование, ключевые технологии уклада, маркетинговые инновации.

Библ.: 9.

Крамаренко Анна Александровна – кандидат экономических наук, старший преподаватель кафедры управления и администрирования, Учебно-научный институт «Каразинская школа бизнеса» Харьковско-го национального университета имени В. Н. Каразина (ул. Мируносицькая, 1, Харьков, 61002, Украина)

E-mail: a.o.kramarenko@karazin.ua